

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua>

Затверджено

Громадською радою доброчесності

12 квітня 2017 р.

ВИСНОВОК

про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Присяжнюк Оксани Василівни критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про **Присяжнюк Оксану Василівну** (далі – Кандидат), яка є суддею Харківського апеляційного адміністративного суду, Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

Під час розгляду апеляційної скарги за позовом Громадської організації «Український незалежний центр політичних досліджень» до Полтавської міської ради про визнання протиправними та нечинними рішень (<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/54602042>) 22.12.2015 р. Колегія суддів у складі головуєчого судді - Кандидата, суддів Русанової В.Б., Курило Л.В. допустила порушення критеріїв доброчесності та професійної етики.

На думку Громадської ради доброчесності, ці порушення полягають в умисному замовчуванні правових позицій Конституційного Суду України та Європейського суду з прав людини щодо фундаментальних прав людини, з якими рішення суду йде урозріз.

Так, предметом судового розгляду у суді апеляційної інстанції були рішення Полтавської міської ради, які «регламентували» порядок здійснення громадянами права на свободу мирних зібрань у м. Полтаві.

Зокрема, зазначені рішення:

- встановлювали обов'язок організаторів мирних зібрань письмово повідомити міськвиконком про проведення мирного зібрання не пізніше як за 10 днів до його запланованого початку;
- передбачали постійне місце проведення мирних зібрань з залученням великої кількості людей на території, що прилягає до стадіону «Ворскла».

Під час розгляду цієї справи суд цілком коректно процитував положення статей 8, 39 та п. 1 ч. 1 ст. 92 Конституції України, згідно з якими:

А) норми Конституції України є нормами прямої дії;

Б) обмеження щодо реалізації права на мирні зібрання може встановлюватися судом ***відповідно до закону***;

В) виключно законами України визначаються права і свободи людини і громадянина, гарантії цих прав і свобод, основні обов'язки громадянина.

Суду також було відомо про наявність Рішення Конституційного Суду України № 4-рп/2001 від 19 квітня 2001 року у справі щодо завчасного сповіщення про мирні зібрання, а також рішень Європейського суду з прав людини у справах «Веренцов проти України» та «Шмушкович проти України». Про цей факт свідчить те, що ці справи були згадані у мотивувальній частині судового рішення.

З не наведених у судовому рішенні причин, Суд проігнорував резолютивну частину рішення Конституційного Суду України відповідно до якого «визначення конкретних строків завчасного сповіщення з урахуванням особливостей форм мирних зібрань, їх масовості, місця, часу проведення тощо є предметом законодавчого регулювання» (<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/v004p710-01>).

Суд також проігнорував рішення Європейського суду з прав людини у справах «Веренцов проти України» (http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/974_945/print1481201059579060) та «Шмушкович проти України» (http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/974_990) згідно з якими процедури запроваджені місцевими органами влади для регулювання організації та проведення демонстрацій у їхніх конкретних регіонах, не мають достатньої правової підстави за відсутності загального акту парламенту, на основі якого можна було б розробляти документи місцевих органів влади. Більше того, зазначені правові позиції не знайшли свого відображення у тексті судового рішення.

Крім того, ми також враховуємо обізнаність Кандидата з законодавством і практикою у сфері мирних зібрань. Про цей факт свідчить участь Кандидата у круглому столі “Свобода мирних зібрань: європейські принципи та українська практика”. Відеозапис круглого столу доступний у відкритому доступі у мережі Інтернет (<http://fri.com.ua/2012/02/videozapys-harkivskoho-kruhloho-stolu-svoboda-myrynyh-zibrany-evropejski-pryntsypy-ta-ukrajinska-praktyka/>).

На думку Громадської ради доброчесності, умисне замовчування правових позицій Конституційного Суду України та Європейського суду з прав людини щодо фундаментальних прав людини, з якими рішення суду йде у розріз, є прикладом недоброчесної поведінки, яка підриває довіру громадян у справедливе правосуддя.

Викладені факти ми вважаємо достатніми для висновку про невідповідність Присяжнюк Оксани Василівни критеріям доброчесності і професійної етики.

Відповідно до частини четвертої статті 19 Регламенту Громадської ради доброчесності за наявності важливої інформації Рада у подальшому може окремим рішенням змінити або скасувати висновок, або затвердити новий висновок.

Координатор

Громадської ради доброчесності

